

[Dækker.]

lingslovforslaget give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem (Hauch), der talte paa Partiet Venstres Vegne, udtalte.

Ogsaa angaaende det specielle Emne, som det ærede Medlem behandlede, kan jeg for saa vidt give min Tilslutning, men Konklusionen af hans Kritik over Anmærningen under Kirkeministeriets Budget mener jeg ikke er helt rigtig. Den Fuldmagt, der ved denne Anmærkning gives den højtærede Kirkeminister, anser jeg egentlig ikke for lovmedholdelig. Det drejer sig om en Bemyndigelse for Kirkeministeren til af Kirkernes Reservefond at anvende en halv Million Kroner til Formaal som Opførelse af nye Kirker og Istandsættelse af gamle. Den danske Folkekirke skal jo støttes af Staten, og Reparationen af ældre Kirker, som har kulturhistorisk Interesse, paahviler ganske naturligt først og fremmest Staten. At anvende Pengene af Kirkernes Reservefond er sikkerlig ikke ganske i Overensstemmelse med denne Fonds Formaal, og tilmed skal Forrentningen foregaa over Kirkeskatten. Kirkeskatten virker mange Steder i Landet særdeles trykkende; der er efterhaanden sat en vis Præmie paa at udtræde af Folkekirken og derved unddrage sig Kirkeskatten. Dette er efter min Mening en meget betænkelig Foreteelse, og jeg kan derfor ikke, som det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, nøjes med at udtale en Beklagelse og anmode den højtærede Kirkeminister om, hvis der atter skal bruges et saadan Beløb, at tage et Samraad med de respektive Finansudvalg derom, men maa mene, at man bør sætte Anmærningen ud af Tillægsbevillingslovforslaget, og jeg skal tillade mig ved anden Behandling at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Veistrup: Det kirkelige Spørgsmaal, som de ærede Medlemmer, der talte for henholdsvis Venstre og Det konservative Folkeparti, har beskæftiget sig med, skal jeg ikke komme ind paa.

Da det ærede Medlem, som er vort Partis Ordfører i finansielle Sager, ikke er til Stede, skal jeg tillade mig ganske kort at anbefale det foreliggende Forslag til Tillægsbevillingslov. Nogen egentlig Kritik af Tillægsbevillingslovens finansielle Resultat foreligger ikke, og det er meget forstaaeligt, synes jeg; naar man ser paa det samlede Resultat — særlig i Relation til de vanskelige Forhold, vi lever under —, maa man nemlig indrømme, at vore

statsfinansielle Forhold former sig paa en saadan Maade, at selv om de ikke opfordrer til særligt Lyssyn, giver de heller ikke Grund til Ængstelse i nogen som helst Henseende. Jeg tillader mig at anbefale Tillægsbevillingslovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

J. V. Christensen: Skønt det er mig bekendt, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke kan være til Stede ved denne Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget, vil jeg gerne i Anledning af nogle Udtalelser, der fremkom i det andet høje Ting, gøre et Par Bemærkninger om en Bane, hvis Forhold vi drøftede i dette høje Ting i sidste Samling. Under det Ordskitte, der fandt Sted i Folketinget mellem Folketingsmand J. C. A. Larsen og Ministeren for offentlige Arbejder, udtalte Ministeren, at Befolkningen langs den sjællandske Midtbane tilsyneladende ikke nærrede nogen stor Interesse for Banen, at Togplanen var saa god, som den kunde blive, og at der reklameredes for Banen. Jeg tror ikke, at disse Udtalelser dækker over de virkelige Forhold. Der er for ganske nylig gennem en meget udførlig Artikel, som er fremkommet i hele den stødige Presse, skrevet af en paa Egnen anset Mand og tiltraadt af andre ledende Mænd paa Egnen, givet en Redegørelse for den Skuffelse, der raader paa Egnen og videre ud over Tilrettelæggningen af Togplanen og i det hele taget over Baneforholdene.

Jeg skal naturligvis ikke komme dybt ind paa Enkeltheder, men vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det paa den sjællandske Midtbane, samtidig med at man er ved at etablere hurtigere Banedrift overalt i Danmark, tager indtil halvfemte Time at bafare en 84 km lang Strækning, som normalt skulde kunne gennemkøres paa 1½ Time; af 11 Tog paa denne Strækning har ikke et eneste en Køretid under 2 Timer. Opholdene Varighed paa de respektive Krydsningsstationer varierer fra tilsammen 24 Minutter til 2 Timer 40 Minutter. Man siger da ogsaa paa Egnen, at Statsbanernes Tjenestemænd, naar de færdes paa denne Bane, maa bruge Biler for at komme fra den ene Station til den anden, og det kan ikke undre, om det er saaledes.

Mere og mere gør den Opfattelse sig derfor gældende, at Statsbanemyndighederne vil have Banen brudt op, naar den Banen indrømmede Prøvetid af 2½ Aar er udløbet. Statsbanerne gør, om ikke offi-